

Vaters Schwester P. 6,3,24. 8,3,85. — Vgl. पितृषस्र.

पितृस्तोम (पितृ + स्तोम) m. das Lob der Speise, so heisst das Lied RV. 1,187 in RV. Prāt. 16,34.

पितृय् (von पितृ), पितृयति Nahrung begehren: प्रवृत्ते ऋग्ने जनिमा पितृयतः RV. 10,142,2.

पितृक 1) (von पितृ) adj. = पैत्र, पित्र्य षड्भाम. im ÇKDr. am Ende eines adj. comp.: जीवपितृक dessen Vater lebt KĪTJ. ÇR. 4,1,24. 26. ऋनेकं JĀGŪ. 2,120. सपितृक ंऽऽ. GRHJ. 3,9. सपितृका SOM. NAL. 132. — 2) m. Hypokoristikon von पितृदत्त P. 5,3,83, Vārtt. 6, Sch.

पितृकर्मन् (पितृ + कर्मन्) n. Manenopfer ÇĀŪKH. GRHJ. 1,10. M. 3. 252. 5,41. MĀRK. P. 32,17.

पितृकल्प (पितृ + कल्प) m. 1) viell. die Sagen über die Voreltern HARIV. 1245. 16327; vgl. पुराकल्प. — 2) N. einer grossen Zeitperiode, Brahman's Neumondstag; s. u. कल्प 2, d.

पितृकानन (पितृ + का) n. der Väter Hain, Gottesacker MED. J. 116. ĠĀṬĪDH. im ÇKDr. RAGH. 11,16. KATHĪS. 28,17. RĪĠĀ-TAR. 2,134. Verz. d. Oxf. H. 94, b. 32. — Vgl. पितृवन.

पितृकार्य (पितृ + कार्य) n. Manenopfer M. 3,125. 203. MBH. 13,459. R. 1,71,23. TRIK. 2,7,7.

पितृकुल्या (पितृ + कु) f. das Gewässer der Väter, N. pr. eines aus dem Malaja entspringenden Flusses: पितृसोमर्षिकुल्या (d. i. पितृकुल्या, सोमकुल्या, ऋषिकु) MĀRK. P. 57,28.

पितृकृत (पितृ + कृत) adj. gegen die Väter begangen: एनस् VS. 8,13.

पितृकृत्य (पितृ + कृत्य) n. Manenopfer HARIV. 7223.

पितृक्रिया (पितृ + क्रि) f. dass. RAGH. 11,61. MĀRK. P. 32,21.

पितृगण (पितृ + गण) m. eine Reihe —, Gruppe von Manen; pl. M. 3,194. MBH. 2,277. R. GORR. 1,50,5.

पितृगणा (wie eben) f. Bein. der Durgā; so ist viell. st. पितृगणा H. Ç. 33 zu lesen.

पितृगाथा (पितृ + गा) f. pl. der Väter Gesänge; Bez. best. Gesänge MĀRK. P. 32,31.

पितृगृह (पितृ + गृह) n. 1) des Vaters Haus. — 2) der Väter Haus, Gottesacker H. 989.

पितृग्रह (पितृ + ग्रह) m. der Manen Dämon, Bez. eines best. Krankheitsgeistes: आसीनश्च शयानश्च यः पश्यति नरः पितृन् । उन्माद्यति स तु क्षिप्रं स ज्ञेयस्तु पितृग्रहः MBH. 3,14502. Verz. d. B. H. 955.

पितृघातक (पितृ + घा) m. Vatermörder VJURP. 203.

पितृघातिन् (पितृ + घा) m. dass. RĪĠĀ-TAR. 5,448.

पितृचेट (पितृ + चेट) m. N. pr. eines Mannes WASSILJEW 80. Die Form des Namens steht nicht sicher.

पितृतर्यण (पितृ + त) n. 1) das Leben der Manen, Manenopfer H. 375. HALĪJ. 3,17. M. 2,176. 3,74. MĀRK. P. 23,69. — 2) = पितृतीर्थ 2. ÇĀBDĀK. im ÇKDr. — 3) = तिल Sesam RĪĠĀN. im ÇKDr.

पितृत्स (von पितृ) adv. vom Vater her, väterlicher Seits ंऽऽ. ÇR. 9, 3. GRHJ. 1,5,23.

पितृतिथि (पितृ + ति) f. Neumondstag, der für das Manenopfer bestimmte Tag ÇKDr. WILS.

पितृतीर्थ (पितृ + तीर्थ) n. 1) der Wallfahrtsort der Väter, Bein. von

Gajā ĠĀṬĪDH. im ÇKDr. — 2) der Theil der Hand zwischen Daumen und Zeigefinger (vgl. unter पित्र्य und पैत्र) Schol. zu KĪTJ. ÇR. 291,1 v. u. 380,20. 413,1 v. u.

पितृत्व n. nom. abatr. von पितृ Vater MBH. 15,379. R. 2,58,27. PRAB. 106,1. कन्या^० Spr. 966.

पितृदत्त (पितृ + दत्त) m. N. pr. eines Mannes P. 5,3,83, Vārtt. 6, Sch. पितृदान (पितृ + 1. दान) n. Spenden an die Manen, Manenopfer AK. 2,7,30. ^०क n. dass. ÇĀBDĀK. im ÇKDr.

पितृदाय (पितृ + 2. दाय) m. das väterliche Erbe R. GORR. 2,14,15.

1. पितृदेव (पितृ + देव) m. pl. 1) die Manen und Götter M. 3,18. —

2) die göttlichen Manen: शतक्रतोर्वचः श्रुवा देवाः साग्निपुरोगमाः । पितृदेवानुपेत्याहुः सर्वे सह महद्भयैः ॥ R. 1,49,5. 10. पितृगणान् und पितृः GORR.

2. पितृदेव (wie eben) adj. 1) den Vater zum Gegenstand der Verehrung habend TRIT. ĀR. 7,10. — 2) auf die Verehrung der Manen sich bestehend: पितृदेवाय कर्मणि बुध्ग. P. 4,24,41. à celui qui est le sacrifice dont la récompense est parmi les Pitris et les Dévas BUAN.

पितृदेवत (पितृ + देवता) adj. die Manen zur Gottheit d. h. zum Gegenstand der Verehrung habend, ihnen geweiht ंऽऽ. GRHJ. 2,4.

पितृदेवत्यं (wie eben) adj. dass. AIR. BR. 1,14. TS. 1,6,7,3. TBR. 1,6, 8,4. 2,1,2,4. ÇĀT. BR. 2,4,2,12. 3,3,1,4. KAUC. 4. ऋ^० ÇĀT. BR. 1,1,1,9.

पितृदेवत (पितृ + दे) adj. f. ई 1) auf die Verehrung der Manen sich bestehend: ^०कर्मन् ÇĀŪKH. GRHJ. 2,16. ^०कार्य 4,11. ऋषकाः पितृदेवत्यः (vgl. पितृदेवत्य) R. GORR. 2,116,23. — 2) unter den Manen stehend; n. Bez. des Nakshatra Maghā VARĪH. BRH. S. 8,19. 15,28. 97,8.

पितृदेवत्य (wie eben) adj. auf die Verehrung der Manen sich beziehend; n. Bez. des am Ashṭakā genannten Tage gefeierten Manenopfers: ऋषका पितृदेवत्ये P. 7,3,45, Vārtt. 10. ऋषका पितृदेवत्यमित्ययं प्रमत्तो जनः R. 2,108,4. — Vgl. u. पितृदेवत.

पितृपक्ष (पितृ + पक्ष) 1) m. die Monatshälfte der Manen; so heisst die dunkle Hälfte im gauṇa ंऽऽ. ÇVINS MĀLAMASAT. im ÇKDr. — 2) m. die Angehörigen des Vaters; adj. auf des Vaters Seite stehend; s. u. पक्ष 5.

पितृपति (पितृ + प) m. 1) der Herr der Manen, Bein. JAMA'S AK. 1,1,1,53. 2,4. H. 184. HALĪJ. 1,71. MĀRK. P. 104,37. — 2) pl. die Manen und die Herren der Geschöpfe (प्रजापति) BUḌG. P. 7,4,6.

पितृपाण n. P. 8,4,26, Sch. fehlerhaft für पितृपाण.

पितृपितृ (पितृ + पि) m. des Vaters Vater AK. 2,6,4,33.

पितृपीत (पितृ + पीत) adj. von den Vätern getrunken TS. 3,2,5,2. TBR. 1,3,40,2.

पितृपूजन (पितृ + पू) n. die Verehrung der Manen M. 3,262.

पितृपैतामह (von पितृ + पैतामह) 1) adj. f. ई von Vater und Grossvater ererbt, — überkommen BRĀHMAṆ. 2,14. SĪV. 7,7. MBH. 12, 8168. 10771. 13,377. 14,25. 15,81. R. 1,73,28. 2,68,17. 79, 9 R. GORR. 2,8,2.

114,16. KĀM. NĪTIS. 4,65. 70. Spr. 1776. PAŪKĀT. 21,5, v. l. 173,20, v. l. — 2) m. pl. Väter und Grossväter: एवं पूर्वमृता मार्गः पितृपैतामहेधुवः R. 2. 105,28 (st. dessen GORR. 114,16: यः पूर्वं प्रकृतो मार्गः पितृपैतामहे धुवः). ^०महेचित MBH. 13,7556. KĀM. NĪTIS. 4,68. MĀRK. P. 114,14. PAŪKĀT. 89,18.

पितृपैतामहिक adj. = पितृपैतामह PAŪKĀT. 78,7.